راس شاهق اميرة سيف الدين ألطنطاش فاضل وقاضية جمال الدين ابن شجرة من اصحاب ابن التهيية ثم سافرت الى مدينة صهيون وفي حسنة بها الانهار المطردة، والاشجار المورقة، ولها قلعة جيّدة، واميرها يعرف بالابراهيميّ، وقاضيها عين الدين للمصيّ، وبخارجها زاوية في وسط بستان فيها الطعام الموارد والصادر وفي على قبر الصالح العابد عيسى البدويّ رحة الله وقد زرتُ قبره ثم سافرت منها فررت بحصن القدموس وضبط اسمة بغتم القاف واسكان الدال المهمل وضمّ المم وآخره سين مهمل ثم بحصن المين ثم بحصن المين مهمل ثم بحصن المين مهمل ثم بحصن المين مهملة ثم بحصن العمن واحدة العُليَّة ونهم على لغظ واحدة العُليَّة تم بحصن مصيان وصادة مهملة ثم بحصن الكهف وهاذه الحصون لطايفة يقال لهم الاسماعيليّة ويقال لهم اللهف وهاذه الحصون لطايفة يقال لهم الاسماعيليّة ويقال لهم

dant est Seïf eddîn Althounthâch (pierre d'or), homme de mérite; et son juge, Djémâl eddîn, fils de Chadjarah, un des disciples d'Ibn Ettaïmiyah.

Je voyageai ensuite vers la ville de Sahyoûn, qui est belle, pourvue de rivières considérables et d'arbres touffus. Elle possède un excellent château, et son commandant est connu sous le nom d'Elibrâhîmy; son juge est Mohiy eddîn Elhimsy. A l'extérieur de la ville est une zâouïah située au milieu d'un jardin, et qui donne à manger à tout venant. Elle est près du tombeau du pieux, du saint personnage Içâ elbedaouy (le Bédouin), et j'ai visité ce sépulcre.

Je quittai cette ville, et je passai par le château de Kadmoûs, puis par celui de Maïnakah, celui d'Ollaïkah, dont le nom se prononce comme le nom d'unité d'ollaïk (ronces), et celui de Misyâf, et enfin par le château de Cahf. Ces forts appartiennent à une population qu'on appelle Elismâï-